

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XI. De Sancta Agnete, et quod Sancti omnia bona sua sibi devotis
dare possunt in propria.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

Deum qui in ejus præsentia stabant trahebat. Funis vero ille amorem designabat, quem Deus animæ illi beatæ abunde infudit, per quem omnes ad Deum trahebat bono exemplo suo et doctrina. Tunc ipse Rex gloriæ extendens manum suæ omnipotentiae benedixit eas, dicens : « Vultus mei claritas sit vobis æterna jucunditas. » Amen.

CAPUT XI.

DE SANCTA AGNETE, ET QUOD SANCTI OMNIA BONA SUA SIBI DEVOTIS DARE POSSUNT IN PROPRIA.

AGNES, virgo beatissima, in festo suo visa est Christi ancillæ quasi de altari procederet, thuribulo aureo gemmis pretiosis optime distincto Sorores singulas thurificans, et vapore suavissimi odoris totum chorum respergens. Thuribulum vero illud intellexit significare cor sanctæ Agnetis ; gemmas, dulcia verba ejus ; ignem, Sancti Spiritus amorem, qui omnes cogitationes, desideria ejus insimul concremans, suavissimo odore Deum, et homines ejus verba cum devotione recolentes lætificat et delectat.

Cum vero ad Matutinos cantaretur Responsorium, *Amo Christum*, apparuit Dominus Jesus habens sanctam Agnetem sub dextro brachio complexatam. Dominus autem et beata Agnes habebant vestimenta similia, videlicet rubea ; in quibus omnia verba sanctæ Agnetis quasi aureis litteris erant inscripta ; et illa verba, quæ in Domini veste erant, radio sui luminis verba, quæ in veste beatæ Agnetis erant, irradiabant ; ita ut resplendorem in Dominum darent, ac deinde chorum et omnes adstantes illustrarent. De corde etiam

Qui verba
B. Agnetis
recolunt
Dominum
et istam
suaviter
recreant.

singularum devote et intente psallentium radius in Cor Dei transibat, qui ultra per Cor Dei cordi beatæ Agnetis velut suavissimus liquor influebat. In quo intellexit quod omnis devotio et fructus amoris, qui adhuc provenit ex verbis ejus, similiter et omnium Sanctorum, velut cum sol glaciem liquefaciens refruere facit in suam originem, sic omnia in Deum refluunt, et Sancti in his suaviter delectantur.

Et cum dulcia verba sanctæ Agnetis in choro multiplicarentur, ista quæ hæc videbat cœpit contristari et Deo conqueri, quod ipsa in Religionis habitu Christo ab infantia desponsata, eum sicut hæc Virgo beatissima in puerili ætate toto corde non amasset. Tunc ait Dominus ad sanctam Agnetem : « Da ei omnia tua. » In quo verbo illa intellexit quod Deus hanc dignitatem Sanctis suis contulit, ut omnia quæ in eis operatus est, et quæ pro Christo pertulerunt, dilectoribus et sibi devotis qui Deum pro ipsis laudant, gratias agunt, vel dona Dei in ipsis diligunt, donare possunt. Quod dum beata Agnes fecisset, illa ineffabili gaudio repleta rogabat Virginum Reginam quatenus pro hoc dono Filium suum collaudaret. Cui illa : « Lege, inquit, mihi *Ave Maria*. » At illa divinitus inspirata talem prorupit in laudem : « *Ave*, ex Patris omnipotentia ; *Ave*, ex Filii sapientia ; *Ave*, ex Spiritus Sancti benignitate, dulcissima *Maria*, cælum et terram illuminans. *Gratia plena*, infundens et replens omnes te diligentes. *Dominus tecum*, Dei Patris unicus, et tui virginei cordis unigenitus, amicus et sponsus dulcissimus. *Benedicta tu in mulieribus*, quæ Evæ fugasti maledictionem, et æternam impetrasti benedictionem. *Benedictus fructus ventris tui*, omnium Creator et Dominus, omnia benedicens et sanctificans, omnia unificans et locupletans. » Tunc beata Virgo dedit illi omnia sua, etiam virgineam maternitatem suam, ut Dei mater esset spiritualis ex gratia, sicut ipsa est ex natura. Per hoc quoque illa intellexit quod omnes qui secun-

Beata Agnes
animæ
Deum pro
se laudanti
tribuit
bona sua.

Item
beata Virgo
Maria pro
laude sua
animam re-
muneratur.

dum Dei se regunt voluntatem, illam in omnibus diligentes et opere perficientes, Christi matres efficiuntur, juxta illud : *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, ipse meus frater, soror et mater est.* (MATTH. XII. 50.)

Virgines
in tribus a
Domino
honorantur.

Illa etiam videns et sentiens tam amantissimum et blandissimum Dei erga Virgines affectum, cum mira gratitudine et admiratione stuperet tantam pietatis divinæ dignationem, dixit ad eam Dominus : « Virgines præ omnibus Sanctis in tribus honoravi. Primum est quod eas præ omni diligo creatura; inde cum prima Virgo castitatem suam mihi voveret, in tantum amorem ejus exarsi, quod me ulterius cohibere non potui, sed de cælo ruens ei me totum infudi. Secundum est quod eas super omnes ditavi, quia omnia bona mea et quæcumque pertuli speciali proprietate eis donavi. Tertium est quod eas super omnes glorificavi, quia cum accedunt ad me, eis assurgo et singulare eis susurrium tribuo, et speciali libertate quotiescumque voluerint meo perfruuntur amplexu. » Tunc illa dixit : « Eia dulcissime Deus, et quales esse debent hæ Virgines felicissimæ quas ad tantam elegisti prærogativam ? » Respondit : « Nobiles, speciosæ et divites. Vera enim Virgo quam mihi in talem sponsam elegi, debet esse nobilis humilitate : nihil se reputans, sed omni creaturæ se inferiorem æstimans, contemni et abjici ex corde appetens, et sic quanto humilior tanto in cælesti gloria nobilior erit ; egoque humilitatem meam suæ adjiciam, unde summam nobilitatem consequetur. Speciosa etiam debet esse, hoc est, patiens ; quæ quanto patientior, tanto elegantior ex mea passione simul et sua tolerantia apparebit. Insuper divinam claritatem quam a Patre habui ante mundi constitutionem, illi perfecto decore superaddam. Dives etiam virtutibus esse oportet ; congregans sibi divitias omnium virtutum, quibus incomparabiles virtutum mearum apponam divitias, unde affluat et superabundet deliciis sempiternis. »

Virgines
sint nobiles,
speciosæ et
divites.

Alia vice cum Offertorium, *Offerentur Regi virgines*¹ cantaretur, et illa cogitaret quid modo Deo gratum offerre posset, dixit ad eam Dominus : « Qui mihi cor humile, patiens, et charitativum obtulerit, satis gratum mihi munus tribuit. » Tunc illa : « Et quod est tam humile cor in quo tibi ita complaceat ? » Respondit : « Cui gaudium est quod despicitur, et qui in pœnis et quibuscumque adversitatibus gaudet, exultans pro eo quod passioni et humilitati meæ aliquid adjicere valeat, et aliquid habeat unde mihi sacrificet, hic vere humilis et patiens corde est. Similiter qui proximo suo in omnibus quæ eveniunt bonis congaudet, et in adversitatibus velut de suis condolet, is vere charitativum cor mihi offert. »

Quali
humilitate
præditum
debet esse
cor in quo
Domino
vere
complaceat.

CAPUT XII.

DE PURIFICATIONE B. VIRGINIS, ET DE SANCTA ANNA.

IN sancta nocte Purificationis Mariæ, vidit ipsam gloriosam Virginem et Matrem in ulnis suis bajulantem regalem puerum Jesum, indutum veste aerei coloris aureis floribus plena, et in pectore et circa collum et brachia erat scriptum nomen istud mellifluum : JESUS CHRISTUS. Dixitque ad eam : « O dulcissima Virgo, adornaveras taliter Filium tuum cum ipsum in templum præsentares ? » Et illa : « Non ita ; sed tamen ipsum delectabiliter præparavi. A die nativitatis Filii mei inæstimabili gaudio ad diem istum sperabam, in quo Filium meum Deo Patri acceptissimam hostiam essem obla-

Quanto
animi ardore
Maria
Filium in
templo
præsentavit.

1. Offertorium ejusdem festi juxta antiquum usum ; hodie incipit : *Afferentur Regi*, etc.